

ಸವಿ ಸವಿ ನೆನಪು..

ದುರ್ಯೋಧನನೊಂದಿಗೆ ಕಳೆದ ಕ್ಷಣ..

ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಟೀವಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾಭಾರತ ಧಾರಾವಾಹಿಯ ದುರ್ಯೋಧನ ಪಾತ್ರಧಾರಿ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕಳೆದ ಕ್ಷಣ ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಾಗದ್ದು.

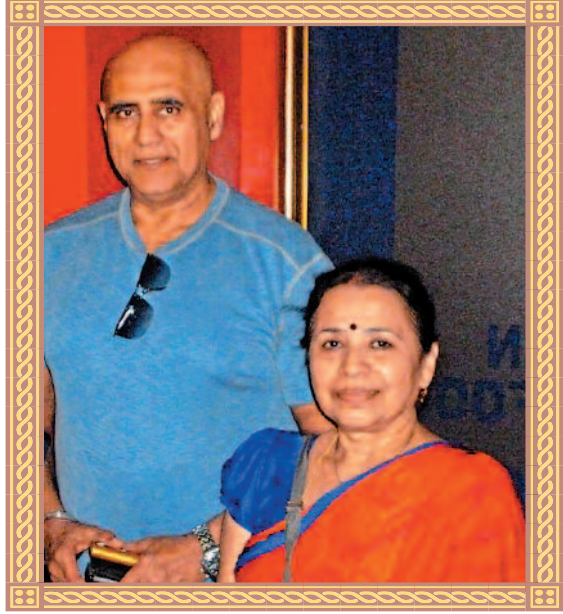
■ ಎಸ್.ಪಿ.ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ

ಈಶೀರ್ಷಿಕೆ ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹುಬ್ಬೇರಿಸಬಹುದು. ಆದರೆದು ನಿಜ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭಾನುವಾರ ಬಂತೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಡಗರ. ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಯಿಂದ ಹತ್ತರವರೆಗೆ ಮನೆ ಮಂದಿಯೆಲ್ಲ ಟೀವಿಯೆದುರು ಕೂರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ. ಬಿ.ಆರ್.ಭೋಷಾರವರ ಹಿಂದಿ ಧಾರಾವಾಹಿ 'ಮಹಾಭಾರತ' ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೋಡಿ ಮಾಡಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಕಥೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದದ್ದೇ ಆದರೂ, ಮಹಾಭಾರತ, ರಾಮಾಯಣ ಚಿರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೇ. ಯಾರು ಬರೆಯಲಿ, ಪರದೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲಿ ಮೋಹಿತರಾಗ ದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳೂ ಮನೆಮಾತಾಗಿ ಒಂದು ಸಂಚಿಕೆ ಯನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ತಯಾರಿಲ್ಲದಂತೆ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಲ್ಲರೂ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಯಾರಾದರೂ ಸೆಲೆಬ್ರಿಟಿಗಳ ಕಂಡರೆ ಸಾಕು ಏನೋ ನಿಧಿ ಸಿಕ್ಕಂತೆ ಖುಷಿ ಪಡುತ್ತೇವೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಲು, ಸಹಿ ಪಡೆಯಲು ತಹತಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೇ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣವಲ್ಲ, ಒಂದು ದಿನವಲ್ಲ, ಬರೋಬ್ಬರಿ ಹತ್ತುದಿನಗಳು ಮಹಾಭಾರತದ 'ದುರ್ಯೋಧನ' ಪಾತ್ರಧಾರಿ ಪುನೀತ್ ಇಸ್ಲಾಂ ನಮ್ಮೊಂದಿದ್ದಾಗ....?

ನಾವು ಪೋರ್ಚುಗಲ್ ಸ್ಟೈನ್ ಪ್ರವಾಸ ಕೈಗೊಂಡಾಗ, ಬಾರ್ಸಿಲೋನಾದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿನವರೆಲ್ಲ ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಲು ಸಿದ್ಧರಾದಾಗ ಕಂಡೇಬಿಟ್ಟರು ಈ ಆಜಾನುಬಾಹು, ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ, ಟಿಪ್ಪಾಪಾಗಿ ರೆಡಿಯಿದ್ದ, ತುಸು ದಪ್ಪವಯಸ್ಸು ಕಳೆ ಹೊತ್ತ ಸಹಪ್ರಯಾಣಿಗ. 'ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದಂತಿದೆ...' ತಲೆ ಕೆರೆದೆ. ಅರೆ, ದುರ್ಯೋಧನ...ಯೆಸ್... ಖುಷಿಯಾಯ್ತು. ಮಾತನಾಡಿಸುವ ತುಡಿತ; ಆದರೆ, ಆತ ಹೇಗೋ, ಜಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೆ...ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಇಡೀ ಭಾರತವನ್ನೇ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿದ್ದ ನಟ; ಹಿಂದಿ ಸಿನಿಮಾ, ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಬೇರೆ; ಎಲ್ಲರ ಜೊತೆ ಬೆರೆಯೋಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ; ಒಂದು ಅಂತರ ಇಟ್ಟೊಳ್ಳುತ್ತೆ. ಈ ನಿರ್ಧಾರದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಾದೆ. ಆದರೆ, ಮರುದಿನದ ಬೆಳಿಗಿನ ಬ್ರೇಕ್‌ಫಾಸ್ಟ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾದಾಗ, ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿನವರೆಂಬ ಅಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಸೌಜನ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮುಗುಳ್ಳುಕ್ಕು, 'ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್' ಎಂದೆ. ಬಾಯಿ ತುಂಬಾ ನಕ್ಕು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಜಂಬದವರಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಅಳುಕುತ್ತಲೇ, 'ನೀವು ದುರ್ಯೋಧನ ಅಲ್ಲವೇ..?' ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ.

'ಹ ಹ ಕ್ಷಾ, ಬೆಹಾ ಜೇ, ಮೈ ದುರ್ಯೋಧನ್ ಹ್ಯೂಂ...' ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಮಗುವಿನ ನಗೆಯಲ್ಲಿ ನುಡಿದಿದ್ದು ಪುನೀತ್ ಇಸ್ಲಾಂ ಎಂಬ ಅದ್ಭುತ ನಟ! ಹೌದು, ಅತಿ ಸರಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದವರಾಗಿ, ಹಮ್ಮುಬಿಮ್ಮಿಲ್ಲದೆ ಆ ಹತ್ತುದಿನಗಳು ಅವರು ಎಲ್ಲ ಸಹಪ್ರವಾಸಿಗರೊಂದಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡ ರೀತಿ ಮರೆಯಲಾಗದ್ದು. ನಾನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಾಗ, ಮಹಾಭಾರತ ಪ್ರಸಾರವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಅಂದಿನ ದಿನಗಳ ಮೋಡಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, 'ಖ್ಲೀಸ್ ಆ ಸಂಭಾಷಣೆ ಹೇಳಿ, ಈ ಸಂಭಾಷಣೆ ಹೇಳಿ' ಎನ್ನುವ ಕೋರಿಕೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಓ ಶ್ಯೂರ್ ಎನ್ನುತ್ತ, ಸಂದರ್ಭ, ಸಂಭಾಷಣೆಗಳ ಹೇಳುವಾಗ ಅದೇ ಗತ್ತು, ಅದೇ ಧ್ವನಿ. ಮತ್ತೆ ನಾವು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಟಿವಿ ಮುಂದೆ ಕೂತ ಮಹಾಭಾರತದ ದಿನಗಳೇ ಮರುಕಳಿಸಿದಂಥ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಆ ದಿನ, 'ವೆಲೆನ್ನಿಯಾ' ಎನ್ನುವ ಬಲು ಸುಂದರವಾದ ಊರಿನ ಪ್ರವಾಸೀತಾಣವೊಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಸಮಯ. ಬೆಳಿಗಿನ ಸಮಯ, ತುಂಬ ಆಹ್ಲಾದಕರವಿತ್ತು. ನಾವು ಹೋಗಿದ್ದ ಜಾಗ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಎಂಡ್ ಸೈನ್ಸ್ ಮ್ಯೂಸಿಯಂ. ಇದು ನದಿ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚಂದದ ಕೊಳಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷೇರಿಯಂ, ಸೈನ್ಸ್ ಮ್ಯೂಸಿಯಂ, ಒಪೆರಾ ಹೌಸ್, ಪ್ರಾನ್ಸೆಟೋರಿಯಂ ಕಟ್ಟಿರುವ ಬಲು ನಯನ ಮನೋಹರ ತಾಣ. ನಾವು ಮ್ಯೂಸಿಯಂ ನೋಡಿ ಹೊರಬಂದು ಸುತ್ತಲಿನ

ಪ್ರಾಕಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಸುಂದರ, ಅತಿ ದೊಡ್ಡದಾದ ನೀರ್ಧಾಣವೊಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ಹಸಿರು ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿರುವ ಕೊಳ ನೋಡುತ್ತಲೇ, ಹಿಂದಿದ್ದ ಪುನೀತರಿಗೆ, 'ದುರ್ಯೋಧನ ಜೇ, ಆಪ್ ಕಾ ಫೇವರಿಟ್ ಪ್ಲೇಸ್ ದೇಖಿಯೇ, ವೈಶಂಪಾಯನ್ ಸರೋವರ್...' ಛೇಡಿಸಿದೆ. ನೋಡಿದವರೇ ಖುಷಿಯಿಂದ, 'ಹೌದು, ನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿನ ಅಡಗುದಾಣ, ಫೋಟೊ ಖೀಂಚಿಯೇ...' ಎಂದು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಫೋಟೋಗೆ ನಿಂತೇಬಿಟ್ಟರು...!

'ಸೆವಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಟೈನಿನ ಅತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ 'ಫೈಮೆಂಕೋಡಾನ್ಸ್ ಶೋ' ಗೆ ಹೋದಾಗಿನ ಸಂದರ್ಭವಂತೂ ಮರೆಯಲಾಗದ್ದು. ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಶೋ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಂಡಿದ್ದು, ಆದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಬಾಲಿವುಡ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಸುದ್ದಿ ಹರಡಿದ್ದೇ ಆ ನೃತ್ಯಗಾರರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಉತ್ಸಾಹ. ದೂರದ ಕನಸೊಂದು ಹೊತ್ತಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಈಗಲ್ಲಾ ಹಿಂದಿ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರ ದೇಶದ ಕಲಾಕಾರರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಶುರುವಾಗಿದೆ ತಾನೆ, ಅದಕ್ಕೇ ತಮಗೂ ಹಿಂಗೊಂದು ಅವಕಾಶ ದೊರೆತರೆ...? ನೃತ್ಯ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ, ಒಂದು, ಒಂದೂವರೆ, ಎರಡು ಗಂಟೆಯಾದರೂ ಮುಗಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸೋಲಿಲ್ಲದಂತೆ ಪಟಪಟ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುವ ಆ ಅದ್ಭುತ ನೃತ್ಯ...ಅಬ್ಬಾ, ಮೈನವಿರೇಳಿಸಿತು...ನಮಗೆ ಪುನೀತರಿಂದ ಸಿಕ್ಕ ಬೋನಸ್ ಇದು..

'ಸರ್, ಮಾಮಾಶ್ರೀ, ಹಮೆ ಪಾಂಚ್...ಸಿಫರ್ ಪಾಂಚ್ ಚಾಹಿಯೇ...' ಈ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಂಭಾಷಣೆ ನೀವು ಹೇಳಲೇಬೇಕು, ಅದೊಂದು ದಿನ ಕೇಳಿದೆ. ಮುಷ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ, 'ಮಾಮಾಶ್ರೀ...' ಶುರು ಮಾಡಿ ಎರಡು ಸಾಲು ಹೇಳಿದ್ದಷ್ಟೆ, ಮುಂದಿನದು ಮರೆತಿತ್ತು. 'ಸಾರಿ ಮೇಡಂ, ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನದು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿದೆನಿ. ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರ್ತೀನಿ. ಆಗ ನಿಮ್ಮನೇಗೆ ಬಂದು ಹೇಳ್ತೀನಿ...' ನಗುನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು ಪುನೀತ್. ನಾನೂ ನಕ್ಕೆ. ಅವರು ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಬರುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಅವರು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.